

som arbejdsministeren kan fastsætte regler for tilsynet med sådan virksomhed.“

Til § 4.

3) Ordet „arbejdsanvisningskontorer“ ændres til: „arbejdsformidlingskontorer“.

Til § 6.

4) Som nyt stk. 2 indsættes:

„Stk. 2. Med samme straf anses den, der overtræder de i medfør af § 3, stk. 2, af arbejdsministeren fastsatte regler.“

Til § 7.

5) I *stk. 1* ændres datoen „1. april 1968“ til: „1. april 1969“.

6) I *stk. 3* ændres datoen „1. juli 1969“ til: „1. juli 1970“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 3.

Der henvises til bemærkningerne til de samtidig hermed stillede tilsvarende ændringsforslag til § 1 i lovforslag nr. 94 (forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser)).

Til nr. 2 og 4.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er undersøgelsen vedrørende vikarbureauernes virksomhed tilendebragt i januar 1968 af et af arbejdsministeriet nedsat udvalg. I dette udvalg, der havde arbejdsdirektøren som formand, var repræsenteret — foruden arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet — Dansk Arbejdsgiverforening med 2 repræsentanter samt Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark med hver 1 repræsentant.

Udvalget finder ikke, at tiden er inde til at forbyde vikarbureauerne, hvorved forstås erhvervsmæssigt drevne private fore-

tagender, der inden for kontorområdet for egen regning og risiko tilbyder eller stiller arbejdskraft til rådighed således, at arbejdskraft ansættes og aflønnes af bureauet for den normalt ret kortvarige periode, hvori den pågældende vikar udfører arbejde på en kundevirksomhed under dennes tilsyn og instruktion. Udvalget foreslår, at arbejdsministeren generelt, altså også uden for kontorområdet, bemyndiges til at fastsætte, at der kræves tilladelse for at kunne udøve virksomhed som vikarbureau, og til at fastsætte regler for tilsynet med sådan virksomhed. Til udfyldelse af denne rammebestemmelse — foreløbig dog alene for kontorområdet — stilles der dernæst i betænkningen et forslag om, at tilladelse til at fortsætte eller etablere et vikarbureau, skal meddeles af arbejdsdirektøren, når følgende betingelser er opfyldt:

- I. Al ansættelse af vikarer i vikarbureauet skal ske ved oprettelse af en skriftlig kontrakt om løn- og arbejdsforhold. Kopi af kontrakten gives til den ansatte.
- II. Kontrakten skal på tydelig måde tilkendegive, at de ansatte ikke er omfattet af funktionærloven. Den skal til lige indeholde henvisning til de love af social karakter, som gælder for ansættelsesforholdet, f. eks. ferielov, lov om ATP, sygeforsikringslov og ulykkesforsikringslov.
- III. Der skal, såfremt bureauet ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, garanteres de ansatte en løn, som mindst svarer til den for det pågældende faglige område overenskomstsmæssigt gældende løn. Den aftalte løn skal udbetales de ansatte, selv om der måtte opstå uoverensstemmelse mellem bureauet og kunden om det udførte arbejdes kvalitet.
- IV. Der må ikke i ansættelseskontrakten eller på anden måde pålægges de ansatte konkurrenceklausuler, som indskrænker deres frie adgang til erhverv efter fratreden fra bureauet.
- V. Intet arbejde hos en af bureauet anvist kunde må have en uafbrudt varighed af mere end 3 måneder.
- VI. Vikarbureauet skal over for kunden forpligte sig til at holde de ansatte an-